



ת"פ 52662/11/15 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נגד קלמנטינה בתי קפה בע"מ, קרן פנחס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52662-11-15 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' בתי קפה בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית ע"י
עו"ד הילה זיגלר

המאשימה

נגד

1. קלמנטינה בתי קפה בע"מ (עניינה
הסתיים)

2. קרן פנחס ע"י עו"ד ליזה זלטין ושני
פוגודה

הנאשמות

גזר דין - נאשמת מס' 2

רקע

נאשמת מס' 2 (להלן: **הנאשמת**) הורשעה על פי הודאתה בשמונה עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. עובדות המקרה פורטו בגזר דין שניתן בעניינה ביום 19.6.17, ואחזור עליהן בקצרה:

בין השנים 2010 ל 2013 ניהלה הנאשמת בית קפה, באמצעות נאשמת מס' 1 (להלן: **החברה**).

בשנת 2010 מחזור העסקאות של החברה היה כ- 3 מיליון ש"ח.

בשנת 2011 מחזור העסקאות של החברה היה כ- 3.4 מיליון ש"ח.

בשנת 2012 מחזור העסקאות של החברה היה כ- 3 מיליון ש"ח.

בשנת 2013 מחזור העסקאות של החברה היה כ- 600,000 ש"ח.

הנאשמות לא הגישו לפקיד השומה את הדו"חות על הכנסותיה של החברה לשנים 2010-2013 (ארבעה דו"חות), למרות שהיו חייבות להגישם. כמו כן הנאשמת לא הגישה לפקיד השומה את הדו"חות האישיים על הכנסותיה לשנים 2010-2013 (ארבעה דו"חות), למרות שהיתה חייבת להגישם.

הליכים קודמים



ביום 19.6.17 ניתן גזר דין בעניינה של הנאשמת. בגזר הדין קבעתי, כי מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת הוא מאסר לתקופה שבין חמישה חודשים לריצוי ממש ועד שנה וחצי לצד עונשים נלווים. בשל נסיבות המקרה, ובכללן העובדה שלמרות דחיות רבות שניתנו לאורך שנה וחצי הנאשמת לא הסירה את מחדליה, גזרתי על הנאשמת שבעה חודשי מאסר בפועל, שלושה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר תמורתו.

הנאשמת ערערה על הכרעת הדין ועל גזר הדין (ע"פ 43172-09-17, נדון לפני הרכב כב' הנשיא פרקש הש' שחם והש' לומפ). במהלך הדיון בערעור עלה, כי לאחר שניתן גזר הדין הסירה הנאשמת את המחדלים מושא כתב האישום. כמו כן, הוגשו לבית המשפט שלערעור שתי חוות דעת פסיכיאטריות פרטיות מטעמה של הנאשמת וחוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי. במהלך הדיון חזרה בה הנאשמת מערעורה על הכרעת הדין ונדון רק הערעור על גזר הדין.

בית המשפט שלערעור פסק, כי לאור הנתונים החדשים אשר הוצגו לו ואשר לא עמדו לפני בעת גזירת דינה של הנאשמת (הסרת המחדל וחוות הדעת הפסיכיאטריות) יש **"להחזיר את התיק לבית משפט השלום, על מנת שזה יגזור מחדש את עונשה של המערערת על יסוד מלוא החומר האמור, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים"**. כמו כן הורה בית המשפט המחוזי על הזמנת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות (ר' פסק דין מיום 12.3.18).

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה למצבה הנפשי של הנאשמת ולנסיבותיה האישיות החריגות, כפי שפורטו בחוות הדעת ובתסקיר שירות המבחן, וכן להסרת המחדלים על ידה. לאור אלה הבהירה כי המאשימה עדכנה את עמדתה העונשית וביקשה להשית על הנאשמת שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס הנע בין 24,000 ל- 32,000 ש"ח, תוך שהדגישה שמדובר בעמדה המבוססת על נסיבותיו המיוחדות של המקרה, אשר אינה משקפת את עמדתה במקרים אחרים.

ב"כ הנאשמת התייחסה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, ובהן מצבה הנפשי כפי שעלה מחוות הדעת שהוגשו, היותה אם לשני ילדים ומצבה הכלכלי הקשה של משפחתה. עוד טענה, כי רכיב ההרתעה מתקיים בנאשמת במלוא עוזו, לאור תגובתה הקשה להליך. לאור אלה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשמת 400 שעות של"צ וצו מבחן.

מתחם העונש

כאמור למעלה, בגזר הדין המקורי קבעתי כי לאור נסיבות המקרה מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין חמישה חודשים ועד שנה וחצי לצד עונשים נלווים. השיקולים לכך פורטו בהרחבה בגזר הדין מיום 19.6.17 ולא אחזור עליהם.

עיקר הנתונים החדשים שהוצגו אינם נוגעים לעבירות בהן הורשעה הנאשמת, אלא מהווים כולם "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה". למרות שהדבר לא נטען על ידי ב"כ הנאשמת, בחנתי מיוזמתי את השאלה האם חוות הדעת הפסיכיאטריות מצדיקות קביעת מתחם מקל יותר, לאור סעיפים 40ט(א)(6) או 40ט(א)(7) לחוק העונשין (מבחני הקרבה לסייג), ומסקנתי היתה שלילית: הדגש בחוות הדעת מטעמה של הנאשמת הוא על מצבה כיום, וההתייחסות העולה מהן למצבה בעת ביצוע העבירות היא בשולי הדברים. ומנגד, בחוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי היתה



התייחסות ברורה למצבה של הנאשמת בעת ביצוע העבירות ונקבע מפורשות, כי היה ביכולתה של הנאשמת להגיש את הדו"חות והיא אחראית למעשיה. למעלה מהדרוש אומר, כי התקשיתי לקבל את האפשרות שהנאשמת ניהלה מספר שנים עסק, אשר בשנים 2010-2012 הפיק הכנסה שנתית ממוצעת של מעל שלושה מיליון ש"ח, אך לא היה בידה לדאוג להגשת דו"חות בשל חוסר תפקוד הנובע ממצב נפשי ירוד. מי שמסוגל לנהל שנה אחר שנה עסק שמחזורו מיליוני שקלים, מסוגל גם לדווח על הכנסותיו.

לאור אלה, ובשים לב לכך שבפסק דינו של בית המשפט המחוזי לא נקבע כי המתחם אותו קבעתי אינו הולם, לא ראיתי מקום לשנותו, והוא יעמוד על מאסר לתקופה שבין חמישה חודשים לריצוי ממש ועד שנה וחצי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשמת בת 43. נשואה ואם לשניים. כיום עובדת כעוזרת גננת.

תסקיר שירות המבחן מפרט את תולדות חייה של הנאשמת ורקעה המשפחתי. על מנת שלא לפגוע בפרטיות ובפרטיות בני משפחתה לא ארחיב בעניין.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת קיבלה אחריות למעשיה והסבירה אותם בלחץ כלכלי בו היתה נתונה, שנבע מהתנהלות כלכלית לא נכונה של העסק, וכוונה שלה לדחות את התשלומים לרשויות, על מנת להשתמש בכסף לצרכי העסק. הנאשמת הביעה לפני שירות המבחן חרטה על מעשיה וכיום היא מבינה שפעלה באופן שגוי, ואין בכוונתה לנהל עסק עצמאי בעתיד.

להערכת שירות המבחן ההליך המשפטי והעונש אשר נגזר על הנאשמת גרמו לה לחרדה והרתיעו אותה מלבצע עבירות דומות בעתיד (מה גם שהנאשמת אינה מתכוונת לעבוד כעצמאית). עם זאת, השירות ציין כי הנאשמת מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ ונוטה לפעול בלי להפעיל שיקול דעת במצבי משבר, ונטייה זו יוצרת סיכון לביצוע עבירות.

לאור אלה, ובשים לב למצבה הנפשי של הנאשמת, המלצת שירות המבחן היא להשית עליה 400 שעות של"צ וצו מבחן.

הוגשו שלוש חוות דעת פסיכיאטריות ביחס לנאשמת: שתיים פרטיות ואחת מטעם הפסיכיאטר המחוזי. מחוות הדעת השונות עולה, כי הנאשמת סובלת מהפרעות דיכאון וחרדה ותופעות נלוות, אשר החרפו מאוד בשל ההליך המשפטי וגזר הדין. על מנת שלא לפגוע בפרטיותה של הנאשמת לא ארחיב ביחס לאמור בחוות הדעת מעבר לכך, ואסתפק באמירה כי מדובר בנסיבות אישיות לא קלות, המצדיקות התחשבות והקלה.

נתון משמעותי נוסף הוא, כי לאחר גזר הדין הסירה הנאשמת את מחדליה. בגין אחד הדו"חות שולם מס בגובה 44,000 ש"ח ויתר הדו"חות היו ללא חיוב במס.

דין והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותה של הנאשמת: הנאשמת הסירה את מחדליה ושילמה את חוב המס, גם אם באיחור ניכר, קיבלה אחריות למעשיה והסיכון שתעבור עבירות דומות נראה לי נמוך, גם אם אביא בחשבון את גורמי הסיכון אליהם התייחס שירות המבחן בתסקירו.



פסיקה עקבית קובעת, שבעבירות מס משקלן של נסיבות אישיות הוא נמוך ויש להשית בצידן עונשי מאסר לריצוי ממש (ר' למשל רע"פ 7964/13, יוחנן רבינשטיין, רע"פ 977/13 אודיז, רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, ופסיקה דומה רבה). חרף זאת, לאור נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה והאמור בחוות הדעת בעניינה של הנאשמת, מוסכם על הכל כי יש מקום לסטות מהכלל ולהמנע מלהשית עליה מאסר לריצוי ממש.

ועם זאת, לא ראיתי מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשמת צו של"צ, גם אם בהיקף נרחב. עם כל ההבנה למצוקתה של הנאשמת וההתחשבות בנסיבותיה האישיות, היא ניהלה עסק אשר הפיק הכנסות של מעל עשרה מיליון ש"ח לאורך ארבע שנים, מבלי שהגישה דיווחים לרשויות ומבלי ששלמה מסים כדין. לא ניתן לקבל שהתנהלות מעין זו תסתיים ללא עונש מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות.

משכך, ראיתי לחרוג מהמתחם בעניינה של הנאשמת, ולהשית עליה מאסר שירוצה בעבודות שירות, וכן להקל בקנס אשר נגזר עליה. עתירתה של המאשימה, להשית שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, נראית לי מקלה ביחס לחומרת המעשים, וניתן היה לעתור לתקופה ארוכה מכך, אך לא אחמיר עם הנאשמת מעבר לעמדת המאשימה.

בקביעת גובה הקנס אביא בחשבון את הסרת המחדלים ואת מצבה הכלכלי של הנאשמת, כפי שעולה מהנתונים אשר הוצגו לי.

לפיכך גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 13.8.18. ככל שלא תקבל הנאשמת הנחיה אחרת, עליה להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי הממונה ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- ב. שלושה חודשי מאסר אותם לא תרצה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ג. קנס בסך 20,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרים תשלומים שווים. תשלום ראשון עד ליום 1.2.19 ויתר התשלומים עד לראשון בכל חודש שלאחר מכן.
- ד. צו מבחן לשנה מהיום. הנאשמת מזהרת שאם לא תעמוד במבחן דינה יגזר מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, במעמד הצדדים.